

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108219612
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8108219612.7

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcov v: 1. rade D. J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R., I. X, 2. rade E. R., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. R., I. X., právne zastúpení JUDr. Františkom Komkom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., E. XX, za účasti intervenienta: Generali poisťovňa, a. s., IČO: 35 709 332, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Horovčákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hroncova 3, o náhradu škody, o odvolaní intervenienta na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 12C/136/2008-433 zo dňa 15.10.2018 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok čo do výrokov III. a VII., ktorými bolo konanie v tam uvedenom rozsahu zastavené.
- II. Odmieťa odvolanie intervenienta proti rozsudku čo do výrokov II., V., IX. a XII., ktorými bola žaloba žalobcov v tam uvedenom rozsahu zamietnutá.
- III. Zrušuje rozsudok v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne: I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 9.225,30 eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 25.02.2014 do zaplatenia a spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.766,90 eur od 28.08.2008 do 24.02.2014, z titulu bolestného, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; II. žalobu v časti o zaplatenie sumy 6,30 eur z titulu bolestného zamieťa; III. konanie v časti o zaplatenie nad sumu 9.231,60 eur žalobcovi v 1. rade z titulu bolestného zastavuje; IV. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 4.170,75 eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 28.08.2008 do zaplatenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; V. v prevyšujúcej časti návrh žalobcu v 1. rade z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zamieťa; VI. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 8 193,90 eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 25.02.2014 do zaplatenia a spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.755,90 eur od 28.08.2008 do 24.02.2014, z titulu bolestného, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; VII. konanie v časti o zaplatenie nad sumu 8 193,90 eur žalobkyni v 2. rade z titulu bolestného zastavuje; VIII. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 13.271,70 eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 16.10.2018 do zaplatenia a spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.905,75 eur od 28.08.2008 do 15.10.2018, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; IX. v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne v 2. rade z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zamieťa; X. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 403,18 eur spolu s 8,5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 28.08.2008 do zaplatenia, z titulu vecnej škody a náhrady nákladov na liečenie, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; XI. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 526,52 eur spolu s 8,5 %-ným

úrokom z omeškania ročne od 28.08.2008 do zaplatenia, z titulu vecnej škody a náhrady nákladov na liečenie, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; XII. v prevyšujúcej časti návrh žalobcov v 1. a 2. rade z titulu náhrady nákladov na liečenie zamieťa;

XIII. priznáva žalobcovi v 1. rade právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 70 % vo výške, ktorá bude presne vyčíslená v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku; XIV. priznáva žalobkyni v 2. rade právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 70 % vo výške, ktorá bude presne vyčíslená v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku; XV. žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu v rozsahu 85 % vo výške, ktorá bude presne vyčíslená v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku; XVI. vo zvyšku náhradu trov štátu nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali náhrady škody spôsobenej im na zdraví pri dopravnej nehode dňa 29.11.2006 v obci P. ktorú zavinil žalovaný, keď nezvládol vedenie motorového vozidla. Žalovaný bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci, za čo mu bol uložený trest. Žalobcovia boli so svojim nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie.

3. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 427 ods. 1; § 442 ods. 1; § 443; § 444; § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka; § 3 ods. 1; § 4 ods. 1; § 5 ods. 1, 2, 5; § 9 ods. 5 písm. b), c) z. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z.z.; § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zistil, že žalobcovia šli ako chodci dňa 29.11.2006 po ľavom okraji cesty v obci P., v smere na R. R. a žalovaný, ktorý v rovnakom smere viedol osobné motorové vozidlo značky R. XXXL, evidenčné číslo H., pri prejazde pravotočivej zákruty v dôsledku rýchlej jazdy nezvládol vedenie vozidla, prešiel do protismeru a prednou ľavou časťou vozidla zrazil oboch žalobcov idúcich za sebou, pričom obaja žalobcovia utrpeli zranenia. Žalobca v 1. rade utrpel pomliaždenie a odreninu temenno-záhlavovej časti hlavy, pomliaždenie a odreninu tváre, zlomeninu 9. až 10. rebra vľavo, úrazové prasknutie sleziny, zlomeninu vonkajšej časti ľavej krížovej časti, zlomeninu oboch ramienok ľavej lonovej kosti, otvorenú zlomeninu oboch kostí ľavého predkolenia, pomliaždenie hornej časti pravého predkolenia a úrazový šok z vykrvácania 2. až 3. stupňa. Žalobkyňa v 2. rade utrpela pomliaždenie tváre, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti s posunom úlomkov, úrazové prasknutie sleziny, otvorenú zlomeninu oboch kostí pravého predkolenia, zlomeniny zubov 11 a 21 a úrazový šok z vykrvácania 2. až 3. stupňa. Žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 32T/80/2007 zo dňa 30.08.2007 uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví a neposkytnutia pomoci a bol mu uložený trest. Žalobcovia boli podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie.

4. Súd prvej inštancie ustálil, že žalovaný zodpovedá za škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobcom po tom, čo do nich narazil motorovým vozidlom z dôvodu neprimeranej rýchlosti. Žalovaný je zodpovedný ako prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla. Táto skutočnosť je konštatovaná aj v trestnom rozsudku Okresného súdu v Prešove č. k. 32T/70/2007. Žalovaný zodpovedá žalobcom za vzniknutú škodu podľa § 420 ods. 1 a § 427 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť žalovaného je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie. V konaní boli preukázané všetky potrebné zložky zodpovednosti žalovaného za škodu. Dopustil sa protiprávneho konania, keď prekročil povolenú rýchlosť a prešiel do protismeru. Týmto konaním spôsobil škodu na zdraví žalobcom a vznik škody je v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobcovia si svoju žalobu uplatnili na súde 07.08.2008, teda viac ako rok a pol po úraze, pričom dovtedy im zo strany žalovaného a ani intervenienta neboli vyplatené žiadne sumy. Žalobcovia si uplatnili náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa pôvodných lekárskeho posudkov s tým, že hodnota jedného bodu bola pri bolestnom podľa Opatrenia ministerstva zdravotníctva č. 11551/2006-SL zo dňa 19.04.2006 vo výške 345,48 Sk (11,46 eur) a pri sťažení spoločenského uplatnenia podľa Opatrenia ministerstva zdravotníctva č. 11165/2007-SL zo dňa 19.04.2007 vo výške 375,22 Sk (12,45 eur), keďže toto mohlo byť ohodnotené až v roku 2008. Súd mal za to, že žalobcami uplatnená hodnota jedného bodu je v súlade s právnymi predpismi. V priebehu konania boli vyhotovené znalecké posudky E.. R. a žalobcovia následne upravili svoj návrh podľa týchto znaleckých posudkov, pričom žiadali aj 50 %-né zvýšenie náhrady za bolesť, ktoré ale potom zobrali späť. Súd v súlade s § 144 Civilného sporového poriadku konanie v tejto časti u oboch žalobcov zastavil.

5. U žalobkyne v 2. rade bolo bolestné ohodnotené na 715 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 11,46 eur zodpovedá odškodneniu vo výške 8 193,90 eur. U žalobcu v 1. rade bolo bolestné ohodnotené na

805 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 11,46 eur zodpovedá odškodneniu vo výške 9.225,30 eur. Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, u žalobkyne v 2. rade bolo toto ohodnotené na 820 bodov, čo pri sume 12,45 eur za jeden bod predstavuje sumu 10 209 eur. U žalobcu v 1. rade bolo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotené na 335 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 12,45 eur predstavuje sumu 4.170,75 eur.

6. Prvoinštančný súd u žalobcu v 1. rade nezistil dôvody na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 50 %, pretože aj keď utrpené zranenia boli vážne, trvalé následky spočívali v miernom obmedzení hybnosti ľavého kolena, poruchách krvného a lymfatického obehu ľavého predkolenia a plošných jazvách po úraze. Zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia možno len výnimočne, keď by zapojenie žalobcu pred úrazom bolo na vysokej úrovni, či už v oblasti kultúrnej, športovej alebo inej. Tieto skutočnosti zistené neboli. Súd má za to, že už samotné základné odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony žalobcu v 1. rade.

7. U žalobkyne v 2. rade súd zvýšil základné bodové ohodnotenie o 30 %, a to predovšetkým z dôvodu, že žalobkyňa v 2. rade preukázala, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Strata sleziny a ťažké komplikácie pri liečení pravej dolnej končatiny spôsobili, že žalobkyňa je prakticky neschopná dlhšej chôdze a je vylúčená nielen z akejkoľvek turistiky, spoločenských, kultúrnych alebo náboženských akcií, kde sa vyžaduje dlhší pochod alebo státie, ale aj z bežných činností. Žalobkyňa v 2. rade je taktiež vylúčená z hromadnej dopravy a je odkázaná len na individuálnu dopravu a pomoc ďalšej osoby. Aj keď žalobkyňa v 2. rade nebola známou osobnosťou či už v kultúrnej, športovej alebo inej oblasti, súd mal za to, že takéto výrazné obmedzenia v bežnom živote človeka sú dôvodom pre zvýšenie bodového ohodnotenia pri sťažení spoločenského uplatnenia, pričom hodnotu 30 % zo sumy základného bodového ohodnotenia považoval za primeranú. V prevyšujúcej časti nároky žalobcov na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia súd ako nedôvodné zamietol.

8. Čo sa týka úrokov z omeškania vo výške 8,5 %, prvoinštančný súd tieto priznal od 28.08.2008 (deň doručenia žaloby žalovanému), kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu za bolestné tak, ako toto bolo ohodnotené E. T. v jeho posudku, t. j. u žalobcu v 1. rade na 765 bodov vo výške 8.766,90 eur a u žalobkyne v 2. rade na 415 bodov vo výške 4.755,90 eur, do 24.02.2014, s tým, že s náhradou bolestného podľa posudku E.. R. sa žalovaný dostal do omeškania dňom 25.02.2014, teda dňom nasledujúcim po tom, čo došlo k pripusteniu zmeny žalobného návrhu uznesením súdu. U sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobcu v 1. rade za 335 bodov vo výške 4.170,75 eur súd priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žalobkyni v 2. rade súd priznal úroky z omeškania za 635 bodov vo výške 8,5 % zo sumy 7.905,75 eur od 28.08.2008 do 15.10.2018 a zo sumy 13.271,70 eur od 16.10.2018 do zaplataenia. Súd pri určovaní výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal z vlastnej úvahy, a teda žalovaný sa pri zvýšenej sume dostal do omeškania až rozhodnutím súdu.

9. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom aj náhradu vecnej škody (žalobcovi v 1. rade vo výške 187,54 eur a žalobkyni v 2. rade vo výške 290,44 eur), keď vychádzal z ich čestného vyhlásenia ohľadne poškodených vecí a výšky škody, pričom súd pri stanovení tejto náhrady vychádzal z úvahy, že žalobcami predložené čestné prehlásenie zodpovedá nožnej hodnote vecí, ktoré mali v danom čase na sebe. Táto úvaha vychádzala jednak z popisu poškodených vecí uvedených v čestných vyhláseniach žalobcov, ako aj zo zranení, ktoré žalobcovia pri uvedenej dopravnej nehode utrpeli a z ktorých vyplýva, že k tam popísanej vecnej škode mohlo dôjsť. Pokiaľ ide o výšku škody, súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 443 Občianskeho zákonníka, teda z ceny v čase poškodenia. Žalobcovia vo svojich čestných vyhláseniach popísali vecnú škodu a uviedli aj rok nadobudnutia vecí, ktoré boli poškodené. Z tohto hľadiska je uplatnená výška škody v súlade s ustanovením § 443 Občianskeho zákonníka. Žiadať od žalobcov, aby v ich situácií predkladali súdu pokladničné doklady, alebo iné doklady o zakúpení týchto vecí, sa súdu javilo nanajvýš nespravodlivé.

10. Vo vzťahu k priznaniu nákladov na liečenie (u žalobcu v 1. rade vo výške 215,64 eur a u žalobkyne v 2. rade vo výške 236,07 eur), súd poukázal na to, že žalobcovia predložili listinné dôkazy, ktoré presne špecifikovali jednotlivé liečebné náklady, ktoré uviedli v žalobe. Tieto listinné dôkazy boli poskytnuté intervenientovi na preskúmanie. Tento však listinné dôkazy súdu naspäť nevrátil z dôvodu, že podľa jeho vyjadrení sa stratili. Súd teda vychádzal z toho, že nemožno pripisovať na škodu žalobcov to, čo spôsobil

intervenient, a preto im podľa žaloby priznal aj náhradu liečebných nákladov. Súd teda priznal žalobcom nimi pôvodne uplatnené nároky za liečenie, spolu s príslušným úrokom z omeškania, od doručenia žaloby žalovanému. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, keďže ďalšie náklady na liečenie nemal preukázané žiadnym dôkazom.

11. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251; § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Skonštatoval, že žalobcovia zobrali späť žalobu v časti o 50 %-né zvýšenie náhrady za bolesť. V tejto časti by boli žalobcovia neúspešní, keďže na takéto zvýšenie podľa zákona nárok nemali, a preto súd túto časť považoval za neúspech žalobcov. Čo sa týka zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, tam možnosť zvýšenia až o 50 % závisela od úvahy súdu. Nepriznanie žalobcami žiadanej sumy preto súd žalobcom neprisoval za neúspech. Žalobkyňa celkom žiadala sumu 28.155,35 eur a priznaná jej bola suma 24.033,90 eur (zarátaná celá suma sťaženia spoločenského uplatnenia), čo je 85 %. Súd jej tak priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 70 %. Náhradu trov konania voči žalovanému priznal súdu aj žalobcovi v 1. rade, a to taktiež v rozsahu 70 %. Žalovanému bolo tiež uložené zaplatiť náhradu trov štátu, ktoré spočívali v nákladoch, ktoré súd vynaložil na znalecké dokazovanie, a to v rozsahu 85 %. Žalobcom túto povinnosť vo zvyšku neukladal, a to vzhľadom na ich zdravotné pomery, vzhľadom k tomu, že obaja sú dôchodcovia, ako aj vzhľadom na charakter konania a skutočnosť, že žalobcovia sú zo zákona oslobodení od platenia súdnych poplatkov.

12. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie intervenient vystupujúci na strane žalovaného, a to proti všetkým jeho výrokom. Odvolanie odôvodňoval dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Namietal nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, najmä čo sa týka právneho posúdenia typu uplatnených nárokov na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, nákladov liečenia a vecnej škody. Napadnuté rozhodnutie sa preto javí ako obtiažne preskúmateľné. Rovnako vyslovil svoj nesúhlas s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku. Konštatoval, že vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa mu odňala možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy. Opakovane poukázal na to, že k predloženým znaleckým posudkom neboli zo strany znalca predložené žiadne lekárske správy týkajúce sa poškodených. Tiež, že nie sú k posudkom priložené doklady o lekárskejších konzultáciách a záveroch z nich vyplývajúcich. Je preto nemožné zo strany intervenienta preveriť nálezy a závery predmetných znaleckých posudkov. V ďalšom konkretizoval svoje námietky vo vzťahu k znaleckým posudkom č. XXXA/XX a XXXB/XX. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané, aby žalobcom vznikli opodstatnené nároky na bolestné a nároky na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prevyšujúce sumy, ktoré už boli zo strany intervenienta vyplatené v roku 2015, ako to podrobne uvádza a špecifikuje bod 15 odôvodnenia rozsudku. Odvolateľ ďalej vyslovil nesúhlas s tvrdením, že so žalobou žalovaný súhlasí. Namietal tiež priznanú náhradu vecnej škody a nákladov na liečenie na základe čestných prehlásení žalobcov. V uvedenom smere ide o arbitrárne rozhodnutie. Nebola náležite preukázaná ani existencia vecnej škody, jej výška, ani priama príčinná súvislosť s konaním žalovaného. K mimoriadnemu zvýšeniu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne v 2. rade o 30 % nie je v napadnutom rozsudku dostatočne odôvodnené. Zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia je možné len výnimočne, ak by zapojenie žalobkyne v 2. rade pred úrazom bolo na vysokej úrovni v niektorej oblasti, napr. športovej, umeleckej, kultúrnej a pod. Žiadne takéto okolnosti preukázané v konaní neboli. Už samotné základné odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje náhradu za určité nepriaznivé dôsledky pre životné úkony žalobkyne v 2. rade. Odvolateľ namietal aj výrok o trovách konania, nesúhlasil s priznanou náhradou trov konania v rozsahu 70 % pre žalobcov v 1. aj v 2. rade. Súd tak rozhodol bez odôvodnenia alebo bez výpočtu. Náhrada trov konania by mala vychádzať z miery úspechu tej - ktorej strany sporu. Navrhol preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. K odvolaniu intervenienta sa vyjadrili žalobcovia v 1. a 2. rade tak, že navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť. Dôvody odvolania intervenienta nie sú ničím novým a sú jeho opakovanými tvrdeniami počas prebiehajúceho súdneho sporu, s ktorými sa súdy už náležitým spôsobom vypořádali. Žalobcovia si v predmetnom konaní uplatnili náhradu škody z ublíženia na zdraví spôsobenej im dopravnou nehodou, ktorú zapríčinil žalovaný ako vodič a prevádzkovateľ motorového vozidla v obci P. dňa 29.11.2006, za čo bol uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Po zrušení rozsudkov Najvyšším súdom SR boli odstránené procesné vady. V ďalšom poukázali na zásady č. 7, 8 a 17 CSP, ako aj na § 153 ods. 1, 2 CSP. Ďalej zhodnotili priebeh pojednávania v konkrétnych dňoch a vyjadrili sa k postupu súdu, ako aj strán sporu a intervenienta. Poukázali na rozsudok NS SR sp. zn.

4Cdo/285/2008, nález Ústavného súdu SR II. ÚS/38/2015 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/214/2014 so zameraním na dôkazné bremeno, jeho nositeľa tvrdiac, že žalovaný, ako aj intervenient neunesli bremeno tvrdenia opaku pravdivosti a hodnovernosti záverov znaleckých posudkov. Tiež upriamili pozornosť na svoj vek a to, že žalobkyňa v 2. rade sa stala fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím v dôsledku uvedenej dopravnej nehody. Podľa žalobcov všetky nároky nimi požadované boli riadne preukázané a vyčíslené. Ich nároky na náhradu škody, výplatu bolestného a trvalých následkov sú oprávnené, neprevoditeľné a nemajú už záujem vec predĺžovať.

14. K replike žalobcov k odvolaniu intervenienta sa tento už nevyjadril.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 360 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie intervenienta je čiastočne dôvodné.

16. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobcovia si uplatnili svoje nároky v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú ako vodič osobného motorového vozidla zaviniť dňa 29.11.2006 žalovaný. V súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou žalobcom bezpochýb vznikla škoda na zdraví, ako aj vecná škoda, ktorú si v konaní uplatnili. Napadnutým rozsudkom boli žalobcom priznané sumy, korešpondujúce so sumami priznanými rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/61/2014-313 zo dňa 10.04.2015, ktorý pre procesné pochybenie bol uznesením NS SR č. k. 4Cdo/16/2016-360 zo dňa 25.01.2017 spolu s rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 12C/136/2008-246 zo dňa 24.02.2014 zrušený. Následne však dňa 02.10.2014 boli intervenientom žalobcom poskytnuté plnenia.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

18. K odvolaniu intervenienta na strane žalovaného čo do výrokov II., V., IX. a XII., ktorými bola žaloba žalobcov zamietnutá v tam uvedenom rozsahu, odvolací súd uvádza, že odvolanie proti uvedeným výrokom bolo nutné odmietnuť v zmysle ust. § 386 písm. b) CSP. Podľa ust. § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté a podľa § 360 CSP odvolanie môže podať aj intervenient. Výroky, ktorými bola žaloba v časti zamietnutá, nie sú výrokmi, ktorými by bolo rozhodnuté v neprospech žalovaného a intervenienta. Preto ani žalovaný, ani intervenient na jeho strane, nie sú osobami, ktoré by boli oprávnené podať proti uvedeným výrokom odvolanie.

19. Odvolanie intervenienta na strane žalovaného čo do výrokov III. A VII., ktorými bolo zastavené konania v tam uvedenom rozsahu, odvolací súd posúdil ako odvolanie nedôvodné. Uvedenými výrokmi bolo konania v časti zastavené pre späťvzatie žaloby podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP. Žalovaný so späťvzatím žaloby nevyslovil svoj nesúhlas podľa § 146 CSP, preto bolo správne konanie v uvedených častiach späťvzatia žaloby zastaviť. Uvedené výroky boli preto odvolacím súdom postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdené.

20. K odvolaniu intervenienta na strane žalovaného čo do výrokov, ktorými bolo žalobe vyhovené, odvolací súd uvádza nasledovné.

21. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že nároky žalobcov vyplývajú z protiprávneho konania žalovaného. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav čo do základu oprávnenosti uplatnených nárokov aj čo do ich výšky.

No opomenul vyhodnotiť tú skutočnosť, že intervenient na strane žalovaného žalobcom už plnil dňa 02.10.2015 konkrétne sumy na bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Uvedené bolo aj skonštatované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 15. No túto závažnú skutočnosť v súvislosti s rozhodnutím priznanými súm však žiadnym spôsobom nevyhodnotil. V uvedenom rozsahu preto odvolací súd považoval odvoláciu námietku intervenienta na strane žalovaného za dôvodnú. Bolo preto nutné rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenom rozsahu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť. Postupom podľa § 391 ods. 2 CSP bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Ku skutočnosti, že rozhodnutia prvoinštančného konania už boli zrušené, odvolací súd uvádza, že išlo o zrušenie z dôvodov procesného pochybenia. Predchádzajúce rozhodnutia neboli ani raz zrušené pre hmotné dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok okrem výrokov II., III., V., VII., IX. a XII.

23. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vo veci rozhodnúť tak, aby pri rozhodovaní sa vypořiadal aj s námietkou intervenienta na strane žalovaného, v tom, že žalobcom už boli v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 29.11.2006 poskytnuté určité plnenia v roku 2015. Úlohou súdu prvej inštancie bude sa zaoberať a vyhodnotiť aj ďalšie odvolacie námietky intervenienta na strane žalovaného, čo dôsledne vyhodnotí v odôvodnení nového rozhodnutia vo veci. Rovnako bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o všetkých trovách konania. Pri rozhodovaní o trovách konania dáva odvolací súd do pozornosti aj tú skutočnosť, že nárok žalobcov čo do jeho základu bol pri podaní žaloby dôvodný.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 vo vzťahu k výrokom I. a II. a v pomere hlasov 2 : 1 vo vzťahu k výroku III..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).